

**UCHWAŁA NR XI/156/19
RADY MIASTA ZABRZE**

z dnia 26 sierpnia 2019 r.

w sprawie skargi nr BK.1510.7.2019 na Prezydenta Miasta Zabrze

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096) oraz § 4, w związku z § 3 ust. 12 Regulaminu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Zabrze, stanowiącego załącznik nr 1 do Statutu Miasta Zabrze (Dz. Urz. Woj. Śl. z dn. 13.02.2019 r. poz. 1415), na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

uchwała się, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się z opinią Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Zabrze, skargę nr BK.1510.7.2019 na Prezydenta Miasta Zabrze uznaje się za bezzasadną wskutek zaistnienia okoliczności faktycznych i prawnych opisanych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Zabrze.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta
Zabrze

mgr inż. Łucja Chrzęstek-Bar

Uzasadnienie

W dniu 29.07.2019 do Urzędu Miasta Zabrze wpłynęło pismo mieszkańca stanowiące skargę na Prezydenta Miasta.

Przedmiotową skargę, zgodnie z § 3 ust. 3 Regulaminu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Zabrze, stanowiącego załącznik nr 1 do Statutu Miasta Zabrze, Przewodnicząca Rady Miasta Zabrze, przekazała do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Zabrze.

Na posiedzeniu Komisji w dniu 6.08.2019 Komisja wystąpiła z wnioskiem o zajęcie stanowiska przez Prezydenta Miasta. Skarżący nie skorzystał z zaproszenia do udziału w obradach komisji. W dniu 19.08.2019 złożył kolejne pismo w tej sprawie.

Komisja na kontynuacji posiedzenia w dniu 20.08.2019 po zapoznaniu się z treścią pism, przedstawionymi stanowiskami oraz dokumentacją i w świetle obowiązujących uregulowań prawnych uznała skargę za bezzasadną.

Skarżący w piśmie zarzuca Prezydentowi Miasta brak działań w jego sprawie tj. przyznania świadczeń pieniężnych, które z uwagi na przekroczenie kryterium dochodowego są niemożliwe do realizacji. Pisma skarżącego każdorazowo były kierowane zgodnie z kompetencją do innych jednostek organizacyjnych. Mieszkaniec był informowany o sposobie załatwienia sprawy.

W oparciu o dokumentację Komisja zaopiniowała powyższą skargę jako bezzasadną.